

Sygn. akt VI GCo 78/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Harmata

Protokolant: sekr. sądowy Joanna Stafska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z wniosku: „G. D. T. Ukraina Spółki z o.o. w K.

przy udziale: E. K.

o stwierdzenie wykonalności orzeczenia poprzez nadanie klauzuli wykonalności

postanawia:

1. nadać klauzulę wykonalności wyrokowi Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy w K. z dnia 22 stycznia 2013r. sygn. akt AC 115p/2012

w zakresie w jakim sąd arbitrażowy zasądza od uczestnika E. K. na rzecz wnioskodawcy „G. D. T. Ukraina” Sp. z o.o. w K. – Ukraina kwotę 116.109,90 EUR (sto szesnaście tysięcy sto dziewięć euro dziewięćdziesiąt centów) na którą składają się:

- kwota 48.951,60 EUR tytułem zwrotu wartości niedostarczonego towaru,

- kwota 15.664,51 EUR tytułem zwrotu kosztów powiązanych z uiszczeniem należności celnych,

- kwota 36.418,00 EUR tytułem zwrotu wartości utraconych korzyści,

- kwota 1.087,45 EUR tytułem zwrotu poniesionych dodatkowo kosztów,

- kwota 4.508,10 EUR tytułem zwrotu kosztów poniesionych na opłatę arbitrażową,

- kwota 9.480,24 EUR tytułem zwrotu kosztów obsługi prawnej,

2. zasądza od uczestnika E. K. na rzecz wnioskodawcy „G. D. T. Ukraina Spółki z o.o. w K. kwotę 677 zł (sześćset siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,

3. ściągnąć od uczestniczki E. K. kwotę 504,93 zł (pięćset cztery złote 93/100) tytułem kosztów tłumaczenia w sprawie.

Sygn. akt VI GCo 78/14

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 12 listopada 2014r.

Wnioskodawca „G. D. T. Ukraina” Sp. z o.o., K., Ukraina wniósł o stwierdzenie wykonalności na terenie Rzeczypospolitej Polskiej wyroku Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy w

K. z dnia 22 stycznia 2013r, sygn. akt AC 115p/2012 zasądającego na rzecz wnioskodawcy od uczestnika E. K. kwotę 116.109 euro 90 centów wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że strony pozostawały w kontaktach handlowych i w ich ramach zawarły w dniu 30.03.2009r umowę spedycji, na jej podstawie w dniu 27 maja 2011r. wnioskodawca przekazał towar uczestnikowi, który jednak nie wywiązał się z obowiązku jego dostawy w dane miejsce. Po bezskutecznych próbach wyegzekwowania dostawy towaru skierował sprawę do Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy w K. o zasądzenie od uczestnika łącznej kwoty 100 789,10 euro, albowiem jego właściwość wynikała z pkt 10 w/w umowy spedycji. Uczestnik zawiadomiony prawidłowo o terminie rozprawy nie stawił się na nią i nie skierował swojego przedstawiciela. W dniu 22.01.2013r w/w Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy łączną kwotę 116.109,90 euro. W chwili obecnej wyrok ten jest ostateczny i podlega wykonaniu.

Uczestnik w odpowiedzi na powyższe wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie na swoją rzecz od wnioskodawcy kosztów postępowania.

W uzasadnieniu dla powyższego zarzucił, że orzeczenie wydane przez Międzynarodowy Komercyjny Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...)

(...) Ukrainy z dnia 22.01.2013r nie czyni zadość podstawowym zasadom porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej; chodzi tu o przebieg postępowania przez sądem polubownym, a w szczególności pozbawienia go możliwości obrony swoich praw. Uczestnik podjął określoną inicjatywę procesową i dowodową jednak poprzez naruszenie podstawowych praw określonych m. in. przez Europejską Konwencję Praw Człowieka tj. jej art. 6 uczestnika pozbawiono możliwości obrony opierając się bezkrytycznie na wszystkim, co podniósł wnioskodawca, pomijając wszelkie wnioski uczestnika.

W tej sytuacji nie sposób uznać, że proces ten odpowiadał podstawowym standardom obowiązującym w demokratycznym państwie.

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2014r. Sąd Okręgowy wR.sygn. akt VI GCo 156/13 **stwierdził**, że wyrok Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy w K. z dnia 22 stycznia 2013 r. sygn. akt AC 115/ (...) wydany na podstawie zapisu na sąd polubowny, zamieszczony w punkcie 10.1 umowy spedycji nr 30/03-09 z dnia 20 marca 2009 r., zawartej pomiędzy firmą (...) z/s w D. - Polska a „G. D. T. Ukraina” Sp. z o.o. z/s w K. – Ukraina – jest wykonalny w zakresie w jakim sąd polubowny zasądza od uczestnika (...) z/s w D. – Polska na rzecz wnioskodawcy „G. D. T. Ukraina” Sp. z o.o. z/s w K. – Ukraina kwotę 116.109,90 EUR (słownie: sto szesnaście tysięcy sto dziewięć euro i dziewięćdziesiąt centów) na którą składają się: - kwota 48.951,60 EUR tytułem zwrotu wartości niedostarczonego towaru, - kwota 15.664,51 EUR tytułem zwrotu kosztów związanych z uiszczeniem należności celnych, - kwota 36.418,00 EUR tytułem zwrotu wartości utraconych korzyści, - kwota 1.087,45 EUR tytułem zwrotu poniesionych dodatkowo kosztów, - kwota 4.508,10 EUR tytułem zwrotu kosztów poniesionych na opłatę arbitrażową, - kwota 9.480,24 EUR tytułem zwrotu kosztów obsługi prawnej (I) oraz **zasądził** od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 557,00 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 257,00 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu niniejszego Sąd ten ustalił, iż w dniu 30 marca 2009 r. strony sporu zawarły umowę spedycji, w pkt. 10 .1 umowy strony zastrzegły, że zaistniałe spory lub rozbieżności wynikające z niniejszej umowy lub z nią związane, nierozwiązane w drodze polubownej zostają przekazane do rozpatrzenia i ostatecznego rozstrzygnięcia do Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy, przy zastosowaniu Regulaminu Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy. Sąd Arbitrażowy składa się z jednego arbitra. Jeżeli strony nie dojdą do porozumienia w zakresie wyboru sędziego arbitra na prośbę dowolnej strony jest on wyznaczany przez Prezesa Izby (...) Ukrainy. Przy rozwiązywaniu sporów przekazanych do rozpatrzenia przez arbitra kieruje się on przepisami ukraińskiego prawa materialnego. Miejsce przeprowadzenia Rozprawy Sadu Arbitrażowego – K., Ukraina. Język postępowania przed sądem arbitrażowym – ukraiński. Poza tym w pkt. 14.2 strony zastrzegły, że w wypadkach nieprzewidzianych umową strony kierują się obowiązującym prawem Ukrainy. W dniu 22 stycznia 2013r, sygn. akt AC nr 115/2012 (...) Komercyjny Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) Ukrainy w składzie jednoosobowego

arbitra rozpoznał sprawę z powództwa „G. (...) UKRAINA” przeciwko (...) E. K. o zapłatę kwoty 102.121,56 euro z czego 48.951,60 euro – tytułem zwrotu wartości niedostarczonego towaru, 15.664,51 euro tytułem zwrotu wartości kosztów związanych z uiszczeniem należności celnych, 36 418 euro tytułem zwrotu utraconych korzyści oraz 1.087,45 euro tytułem dodatkowych kosztów poniesionych przez powoda, a także zwrot kosztów obsługi prawnej, a także wartości uiszczonyj opłaty sądowej w postępowaniu arbitrażowym. Dalej Sąd poczynił ustalenia odnośnie przebiegu postępowania oraz jego wyniku a to, przesłania uczestnikowi korespondencji w tym w zakresie kopii materiałów przedłożonych przez wnioskodawcę do przedmiotowego Sądu Arbitrażowego, Regulaminu, spisu arbitrów tegoż sądu, powiadomienia o treści Regulaminu w zakresie wyznaczania arbitra, zawiadomienia uczestnika o przedłużeniu terminu do złożenia dodatkowych dokumentów do dnia 14.09.2012 oraz poinformowaniu go o braku wyznaczenia w osobie arbitra P. N., wezwania o rozpoznaniu sprawy z zaznaczeniem daty, czasu i miejsca przeprowadzenia obrad i składu arbitrażowego Sądu, uchwały z dnia 25.09.2012r o powołaniu arbitra, postanowienia o odroczeniu rozprawy na dzień 22.01.2012r, stanowiska uczestnika. W dniu 22.01.2013r Międzynarodowy Komercyjny Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) Ukrainy opierając się na normach prawa materialnego Ukrainy Regulaminu w/w Sądu Arbitrażowego, Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, dokonując wykładni zapisów umów z dnia 30.03.2009r zasądził od uczestnika firmę (...) na rzecz wnioskodawcy kwotę 48.951,60 euro tytułem zwrotu wartości niedostarczonego towaru, 15 664,51 euro tytułem kosztów powiązanych z uiszczeniem należności celnych, 36 418 euro tytułem zwrotu wartości utraconych korzyści, 1 087,47 euro tytułem zwrotu poniesionych dodatkowo kosztów, 4 508,10 euro tytułem zwrotu kosztów poniesionych na opłatę arbitrażową, 9 480,24 euro tytułem zwrotu kosztów obsługi prawnej – łącznie 116 109 euro i 90 centów. Sąd Okręgowy czyniąc rozważania prawne stwierdził zastosowanie art. 1215 kpc, gdyż to ten przepis odnosi się do wyroków sądu polubownego wydawanych za granicą oraz ugód zawartych przed sądem polubownym za granicą, potwierdził jurysdykcję na mocy art. 1212 par 2 kpc. Jako dalszą podstawę prawną powołał art. II ust. 1 Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych sporządzonej w N. dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz.U. z 1962 r., nr 9, poz. 41, zał.), art. IV ust. 1 Konwencji art. V ust. 1 i 2, art. 1212 § 1 k.p.c., art. 1213 k.p.c., 1214 § 2 i 3 k.p.c. W ocenie tegoż Sądu wnioskodawca wykazał w toku niniejszego postępowania zaistnienie wszystkich przesłanek, określonych w powyższych przepisach, koniecznych do stwierdzenia wykonalności wyroku Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...). Dłużnik zaś nie wykazał

zaistnienia żadnej

z okoliczności, o których mowa w Artykule V ust. 1 Konwencji oraz art. 1215 § 2 pkt. 2 k.p.c. Z treści art. 10.1 umowy spedycji wynikało bowiem, że postępowanie przed sądem arbitrażowym będzie się toczyć według ukraińskiego prawa materialnego zaś postępowanie według regulaminu tegoż sądu. W tymże punkcie umowy spedycji sprecyzowano sposób powoływania arbitra, uczestnik już w momencie zawierania w/w umowy spedycji wiedział jaki będzie obowiązywał tryb powoływania arbitra przed sądem arbitrażowym – i ten sposób został przez ten sąd zachowany. Z treści uzasadnienia wyroku sądu arbitrażowego wynika, że uczestnik otrzymał korespondencję z Sądu Arbitrażowego, która zawierała zawiadomienie o rozprawie wyznaczonej na dzień 6.11.2012r, uchwałę z dnia 25.09.2012r o powołaniu arbitra oraz uwagi wnioskodawcy co do odpowiedzi na pozew uczestnika. Uczestnik nie kwestionował okoliczności, iż w dniu 6.11.2012r wysłał faks do sądu arbitrażowego z wnioskiem o odroczenie rozprawy wyznaczonej na ten dzień. W ocenie Sądu Okręgowego skoro uczestnik wiedział o terminie rozprawy z dnia 6.11.2012r, a zawiadomienie o niej otrzymał w jednej korespondencji z w/w uchwałą o powołaniu arbitra to również otrzymał tę uchwałę.

Następny zarzut uczestnika dotyczył naruszenia klauzuli porządku publicznego bez skonkretyzowania, która to z klauzul została naruszona; podając jedynie, że Sąd Arbitrażowy nie wziął pod uwagę toczącego się postępowania karnego. Analiza wyroku w/w sądu arbitrażowego i jego uzasadnienia przeczy powyższemu. Sąd ten przeanalizował treść wszystkich dokumentów składanych przez uczestnika w tym przedmiocie przez pryzmat prawa materialnego Ukrainy i zapisów umowy spedycji i umowy o dystrybucji z dnia 18.07.2008r wskazując dlaczego nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Powyższe w ocenie Sądu spowodowało, iż nie było podstaw dla odmowy uznania, albo stwierdzenia wykonalności na podstawie klauzuli porządku publicznego.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł uczestnik, który zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego tj. przepisu art. 1215 par. 2 pkt 2 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie które to naruszenie miało istotny wpływ na treść orzeczenia,
2. naruszenie prawa procesowego tj. przepisu art. 207 par. 6 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, które to naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia,
3. naruszenie prawa procesowego tj. przepisu art. 1214 par 3 pkt 2 kpc poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, które to naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Mając powyższe na uwadze żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Okręgowego w Rzeszowie, względnie o zmianę zaskarżonego orzeczenia i oddalenie wniosku. W uzasadnieniu dla niniejszego żalący wskazał, że wedle logicznej oceny uczestnika stanowisko Sądu Arbitrażowego jak również sądu I instancji nie pozwala na uznanie, aby uczestnik był należycie zawiadomiony o wyznaczeniu arbitra, skoro w dniu 25.09.2012r. Sąd Arbitrażowy podjął uchwałę o wyznaczeniu arbitra, to uczestnik nie mógł w tym samym dniu, za pośrednictwem poczty kurierskiej zostać powiadomiony o podjęciu uchwały. Uzasadniając naruszenie art. 207 par. 6 kpc uczestnik wskazał, iż Sąd I instancji nieuprawnienie uznał, iż zarzut o którym mowa powyżej został sprekludowany mógł go bowiem rozpoznać w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony na dzień rozprawy, ponadto wniosek sformułowany jako dowód z kart akt sprawy był zgłoszony wcześniej. Zarzut natomiast naruszenia klauzuli porządku publicznego mógł być rozpoznany przy wniosku dowodowym z kart akt sprawy przed Sądem Arbitrażowym zgłoszonym w odpowiedzi na wniosek. Naruszenia przepisu art. 1214 par. 3 pkt 2 kpc uczestnik upatrywał w uznaniu przez Sąd I instancji, iż wykonanie wyroku Sądu Arbitrażowego nie pozostaje w sprzeczności z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, skoro pozostawało w sprzeczności z zasadą praworządności i polegało na pominięciu przez Sąd Arbitrażowy wniosków dowodowych w zakresie okoliczności ujawnionych w ramach toczących się postępowań karnych zarówno po stronie polskiej jak i ukraińskiej, miały one bowiem znaczenie dla przypisania względnie odmowy przypisania odpowiedzialności uczestnika w ramach postanowień umowy wiążącej strony (par. 7 umowy).

W odpowiedzi na zażalenie wnioskodawca wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 4.04.2014r. sygn. akt I ACz 182/14 Sąd Apelacyjny w Rzeszowie uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

W uzasadnieniu Sąd Apelacyjny stwierdził, iż zaskarżone orzeczenie Sądu I instancji wbrew wymogom ustawy co do jego treści, nie zawiera stwierdzenia o nadaniu klauzuli wykonalności, przez co przedwczesne stają się rozważania o dopuszczalności jej nadania wyrokowi Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy w K. z dnia 22.01.2013r. sygn. akt AC 115/5/2012. Stąd wobec nie rozpoznania istoty sprawy Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do art. 108 par. 2 kpc.

W ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy poczynił następujące ustalenie faktyczne:

W dniu 30 marca 2009r. strony sporu zawarły umowę spedycji (k. 130- 141). W umowie tej strony zawarły m.in. następujące ustalenia:

- pkt 1.2.3 uczestnik (spedytor) obowiązany był dokonać ubezpieczenia towaru „z odpowiedzialnością za wszelkie ryzyko” do miasta K., Ukraina, na rzecz zleceniodawcy (wnioskodawcy).

- pkt 4.1.1 uczestnik (spedytor) był zobowiązany dokonywać i zapewniać swoimi własnymi siłami i środkami z przestrzeganiem zasad bezpieczeństwa ruchu odpowiednie przechowanie towaru i pojazdu, załadowanie na pojazd samochodowy na magazynach, a także zapewnić rozładowanie towaru w punktach przeznaczenia, bez dopuszczenia do przestoju załadowanych pojazdów samochodowych i towaru, przekraczającego 48 godzin od momentu przybycia towaru,

- pkt 7.1 za naruszenie (niewykonanie lub nienależyte wykonanie) warunków umowy winna strona ponosi odpowiedzialność na podstawie prawa Ukrainy i warunków niniejszej umowy,

- pkt 7.2 dana strona nie ponosi odpowiedzialności za naruszenia umowy, jeżeli takie naruszenie miało miejsce nie z jej winy; przy czym strona uchodzi za niewinną, jeżeli udowodni, że podjęła wszelkie możliwe środki w celu należytego wykonania umowy,

- pkt 7.3 przy zaangażowaniu przez spedytora osób trzecich do wykonania swoich zobowiązań wynikających z umowy spedytor ponosi odpowiedzialność przed zleceniodawcą za ich działania jak za swoje własne,

-pkt 10.1 strony zastrzegły, że zaistniałe spory lub rozbieżności wynikające z niniejszej umowy lub z nią związane, nierozwiązane w drodze polubownej, zostają przekazane do rozpatrzenia i ostatecznego rozstrzygnięcia do Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy. Strony wyrażają zgodę na zastosowanie w procesie rozpatrywania sporu Regulaminu Międzynarodowego Komercyjnego

Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy. Sąd Arbitrażowy składa się z jednego arbitra. Jeżeli strony nie dojdą do porozumienia w zakresie wyboru sędziego arbitra, na prośbę dowolnej strony

jest on wyznaczany przez Prezesa Izby (...) Ukrainy. Przy rozwiązywaniu sporów, przekazanych do rozpatrzenia przez arbitra kieruje się on przepisami ukraińskiego prawa materialnego. Miejsce przeprowadzenia rozprawy Sądu Arbitrażowego – K., Ukraina. Język postępowania przed sądem arbitrażowym – ukraiński,

- pkt. 14.2 strony ustaliły, że w wypadkach nieprzewidzianych umową strony kierują się obowiązującym prawem Ukrainy.

Dowód: umowa spedycji z 30.03.2009r k. 130 – 141.

W dniu 22 stycznia 2013r. sygn. akt AC nr 115/2012 Międzynarodowy Komercyjny Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) Ukrainy w składzie jednoosobowego arbitra rozpoznał sprawę z powództwa „G. (...) UKRAINA” przeciwko (...) E. K. o zapłatę kwoty 116.109,90 euro z czego 48.951,60 euro – tytułem zwrotu wartości niedostarczonego towaru, 15.664,51 euro tytułem zwrotu kosztów związanych z uiszczeniem należności celnych, 36.418 euro tytułem zwrotu wartości utraconych korzyści oraz 1.087,45 euro tytułem dodatkowych kosztów poniesionych przez powoda, 4.508,10 euro tytułem zwrotu kosztów poniesionych na opłatę arbitrażowa, 9.480,24 euro tytułem zwrotu kosztów obsługi prawnej.

Wydanie w/w orzeczenie zostało poprzedzone postępowaniem o następującym przebiegu:

- w dniu 11.07.2012r. uczestnik otrzymał przesyłką kurierską (...) nr (...) z w/w Sądu materiały pozwu, regulamin, listę arbitrów (...) SA (...) Ukrainy, co zostało potwierdzone pismem firmy kurierskiej (...) z dnia 13.07.2012r. potwierdzającego odbiór przesyłki przez uczestnika w dniu 13.07.2012r. (k. 257-259, 278),

- 13.08.2012r.. wpłynęła do w/w Sądu faksem odpowiedź uczestniczki na pozew, w której zwrócił się o wyznaczenie arbitra P. N. (Polska) oraz ustosunkował się co do istoty pozwu oraz zwrócił się o przedłużenie terminu do złożenia dodatkowych dokumentów (odpis pisma w aktach tut. sprawy k- 144 – 146)

- w dniu 22.08.2012r. Sąd zawiadomił uczestnika o przedłużeniu terminu do złożenia dodatkowych dokumentów do dnia 14.09.2012r. oraz poinformował go braku wyznaczenia jako arbitra P. N., albowiem strony w tym zakresie muszą

być zgodne. Dołączono również wszystkie nowe dokumenty przedłożone przez wnioskodawcę. Korespondencje w tym zakresie uczestnik otrzymał w dniu 24.08.2012r. doręczoną przez firmę kurierską (...) nr (...) (k. 260-261, 280),

- w dniu 25.09.2012r. z uwagi na brak zgody przez wnioskodawcę na wyznaczenie arbitra P. N. Prezes Izby (...) kierując się treścią art. 6.1 i 11.3 Ustawy Ukrainy postanowieniem z dnia 25.09.2012r wyznaczył jednoosobowego arbitra w niniejszej sprawie, wezwanie na rozprawę na dzień 25.09.2012r. oraz postanowienie Prezesa Izby (...) Ukrainy z dnia 25.09.2012r. w sprawie powołania arbitra jednoosobowego wraz ze stanowiskiem powoda z dnia 14.09.2012r. dotyczącym przesłanej przez pozwanego odpowiedzi na pozew doręczono uczestnikowi w dniu 27.09.2012r. nr (...) (k. 263, 282),

- w dniu 6. 11.2012r. do w/w Sądu wpłynął faks od uczestnika, w którym wnosił o odroczenie rozpoznania sprawy w związku z brakiem możliwości stawienia się przez uczestnika na tą rozprawę i chęcią uczestniczenia w rozprawie wyznaczonej na inny dzień. Powyższy wniosek został uwzględniony i rozprawę odroczone na dzień 12.12.2012r. o czym poinformowano uczestnika przesyłką kurierską (...) nr (...), którą uczestnik odebrał w dniu 14.11.2012r. (k. 267, 284),

- w dniu 12.12.2012r. do w/w sądu wpłynęły faksem dwa dokumenty uczestnika z prośbą o wstrzymanie, zawieszenie niniejszego postępowania do czasu uzyskania ostatecznej odpowiedzi od Lwowskiej Prokuratury Obwodowej, do której polskie organy ścigania przesyłały materiały dotyczące kradzieży towaru, dołączając pismo z Komisariatu Policji w P. z dnia 31.07.2012r. oraz kopie polis wnosząc o włączenie do tegoż postępowania firm ubezpieczeniowych tj. (...) S.A. Na rozprawie w dniu 12.12.2012r. z powyższymi wnioskami i dokumentami zostali zapoznani przedstawiciele wnioskodawcy wnosząc o ich nie uwzględnianie, szczegółowo sprecyzowali wartości żądania. Sąd Arbitrażowy nie uznał za zasadny wniosek uczestnika o zawieszenie niniejszego postępowania i odroczył rozprawę na dzień 2.01.2013r. (kopia pisma z dnia 12.12.2012r. dokumentów (odpis pisma w aktach tut. sprawy k-150- 151, zał. 337-342)

- postanowienie o odroczeniu rozprawy na dzień 22.01.2012r. wraz z w/w wnioskami wnioskodawcy z dokumentami i wezwaniem do ustosunkowania się do powyższego zostało doręczone uczestnikowi w dniu 3.01.2013r. przesyłką kurierską (...) (k. 267, 286),

- w dniu 22.01.2013r. Międzynarodowy Komercyjny Sąd Arbitrażowy przy Izbie (...) Ukrainy opierając się na normach prawa materialnego Ukrainy (kodeks cywilny Ukrainy), Regulaminu w/w Sądu Arbitrażowego, Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów, dokonując wykładni zapisów umów z dnia 30.03.2009r. wydał orzeczenie, odpis tego orzeczenia doręczając uczestnikowi w dniu 15.03.2013r. nr przesyłki (...) (k. 269, 288).

Ponadto dniu 18.12.2012r. złożył pismo do Konsulatu Generalnego we L. (k- 147) oraz w dniu 20.11.2012r. do Prokuratury Rejonowej w P. (k-152) zwracając się o informacje co do biegu sprawy i udostępnienie akt postępowania. .

Sąd ponownie rozpoznając więc sprawę dokonał ustaleń powyższych okoliczności na podstawie :- dowodów z dokumentów zawnioskowanych przez strony;- zeznań świadka K. K. (1), w zakresie w którym znajdowały odzwierciedlenie w dokumentach, w pozostałej części uznając je za gołosłowne; - w zakresie przebiegu postępowania arbitrażowego – na podstawie dokumentacji zawartej w aktach sprawy Sądu Arbitrażowego (uwiarytelnionych kopii wraz z tłumaczeniem) w zakresie przesłanym przez ten Sąd. Sąd pominął zawnioskowaną jako dowód informację Prokuratury Rejonowej w P., o którą to informację Sąd miał się zwrócić, zważywszy na fakt iż po pierwsze informacja nie stanowi dowodu w sprawie, po drugie jak wynikało z zeznań świadka K. K. (1) a i korespondencji przedłożonej do akt sprawy przez uczestnika to Prokuratura Rejonowa wP. przekazała sprawę do Prokuratury Obwodowej we L..

Sąd Okręgowy rozpoznając ponownie sprawę zważył, co następuje:

Na wstępie należy podnieść, że w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie art. 1215 kpc, gdyż to ten przepis odnosi się do wyroków sądu

polubownego wydawanych za granicą oraz ugód zawartych przed sądem polubownym za granicą. Na mocy art. 1212 par 2 kpc sądom polski przysługuje

jurysdykcja w sprawie o uznanie i stwierdzenie wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą. Przepis ten stanowi *lex specialis* w stosunku do ogólnej regulacji jurysdykcji krajowej zamieszczonej w art. 1156 kpc (por.

komentarz do art.1214 i art. 1215 kpc pod red. A. Jakubecki oraz komentarz do art. 1215 kpc pod red. M Wójcik, i komentarz do art. 1215 kpc K. Kronenberger, postanowienie SN z dnia 23.01.2013r , sygn. akt I CSK 186/12). Należy również mieć tu na uwadze treść artykułu II ust. 1 Konwencji o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych sporządzonej w N. dnia 10 czerwca 1958 r. (Dz. U. z 1962 r., nr 9, poz. 41, zał.) każde z Umawiających się Państw uzna umowę pisemną, którą strony zobowiązują się poddać arbitrażowi wszystkie lub pewne spory, powstałe lub mogące powstać między nimi z określonego stosunku prawnego, zarówno umownego jak i pozaumownego, w sprawie, która może być rozstrzyganą w drodze arbitrażu. Określenie „umowa pisemna” oznacza zarówno klauzulę arbitrażową zamieszczoną w kontrakcie, jak i kompromis - zarówno podpisane przez strony, jak i zawarte w wymianie listów lub telegramów (art. II ust. 2 Konwencji). Każde z Umawiających się Państw - zgodnie z warunkami ustalonymi w artykułach następujących - uzna orzeczenie arbitrażowe za wiążące

i wykona je zgodnie z regułami procedury obowiązującej na obszarze, na którym dochodzi się praw z orzeczenia (Artykuł III Konwencji). Stosownie do Artykułu IV ust. 1 Konwencji aby uzyskać uznanie i wykonalność - wspomniane w artykule poprzednim - strona żądająca uznania

i wykonania powinna wraz z żądaniem przedłożyć: - należyście legalizowany oryginał orzeczenia lub należyście uwierzytelniony odpis takiego dokumentu, - oryginał wspomnianej w art. II umowy lub należyście uwierzytelniony jej odpis. Strona żądająca uznania i wykonania orzeczenia, jeżeli odnośne orzeczenie lub odnośna umowa nie są napisane w języku urzędowym kraju, w którym dochodzi się praw z orzeczenia, powinna przedłożyć przekład tych dokumentów na ten język. Przekład powinien być uwierzytelniony bądź przez tłumacza urzędowego lub przysięgłego, bądź przez przedstawiciela dyplomatycznego lub konsularnego 9Artykuł IV ust. 2 Konwencji).

W myśl Artykułu V ust. 1 Konwencji na wniosek strony, przeciwko której orzeczenie jest skierowane, nastąpi odmowa uznania i wykonania orzeczenia tylko wówczas, jeżeli strona ta dostarczy właściwej władzy, do której skierowano żądanie uznania i wykonania, dowodów:

a) że stronom według prawa odnoszącego się do nich brak było zdolności albo, że wspomniana umowa jest nieważna według prawa, którego strony umowę tę poddały, a - w razie braku wzmianki w tym względzie - według prawa kraju, w którym orzeczenie zostało wydane, lub

b) że strona, przeciwko której orzeczenie jest skierowane, nie była należyście powiadomiona o wyznaczeniu arbitra lub o procedurze arbitrażowej albo że z innego powodu nie mogła przedstawić swojej sprawy, lub

c) że orzeczenie odnosi się do sporu nie wymienionego w kompromisie lub nie podpadającego pod zakres klauzuli arbitrażowej albo że zawiera rozstrzygnięcia przekraczające granice kompromisu lub klauzuli arbitrażowej, jeżeli jednak rozstrzygnięcia spraw, które zostały poddane arbitrażowi, da się oddzielić od rozstrzygnięcia spraw nie poddanych arbitrażowi, to ta część orzeczenia, która zawiera rozstrzygnięcie spraw poddanych arbitrażowi, może zostać uznana i wykonana, lub

d) że bądź to skład sądu arbitrażowego, bądź też procedura arbitrażowa nie były zgodne z umową stron, lub - w razie braku takiej umowy - że nie były zgodne z prawem kraju, w którym odbył się arbitraż, lub

e) że orzeczenie nie stało się jeszcze dla stron wiążące albo że właściwa władza kraju, w którym lub według praw którego orzeczenie zostało wydane, uchyliła je lub wstrzymała jego wykonalność.

Odmowa uznania i wykonania orzeczenia arbitrażowego może nastąpić również i wówczas, jeżeli właściwa władza kraju, w którym postawiono żądanie uznania i wykonania stwierdzi, że według prawa tego kraju przedmiot sporu nie może być rozstrzygany w drodze arbitrażu, lub że uznanie lub wykonanie orzeczenia byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym tego kraju (Artykuł

V ust. 2 Konwencji). Przepisy tej konwencji mają pierwszeństwo przed uregulowaniami kodeksu postępowania cywilnego (por. uzasadnienie post. SN z dnia 18.01.2007r , I CSK 330/06). Wskazane wyżej przepisy art. V i IV przedmiotowej Konwencji określają tzw. materialne warunki uznania.

Na mocy zaś art. 1212 § 1 k.p.c. wyrok sądu polubownego lub ugoda przed nim zawarta mają moc prawną na równi z wyrokiem sądu lub ugodą zawartą przed sądem po ich uznaniu przez sąd, albo po stwierdzeniu przez sąd ich wykonalności. Na podstawie art. 1213 k.p.c. o uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed tym sądem zawartej sąd orzeka na wniosek strony. Do wniosku strona jest obowiązana załączyć oryginał lub poświadczony przez sąd polubowny odpis jego wyroku lub ugody przed nim zawartej, jak również oryginał zapisu na sąd polubowny lub urzędowo poświadczony jego odpis. Jeżeli wyrok sądu polubownego lub ugoda przed nim zawarta albo zapis na sąd polubowny nie są sporządzone w języku polskim, strona jest obowiązana dołączyć uwierzytelniony ich przekład na język polski. W myśl art. 1215 § 1 k.p.c. o uznaniu albo stwierdzeniu wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą, sąd orzeka po przeprowadzeniu rozprawy.

Sąd odmawia uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, jeżeli według przepisów ustawy spór nie może być poddany pod rozstrzygnięcie sądu polubownego, albo uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej byłoby sprzeczne z podstawowymi zasadami porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej (klauzula porządku publicznego) (art. 1214 § 3 k.p.c.). Niezależnie od powyższych przyczyn – stosownie do treści art. 1215 § 2 k.p.c. - sąd na wniosek strony odmawia uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego wydanego za granicą lub ugody zawartej przed sądem polubownym za granicą, jeżeli strona wykaże, że:

- 1)nie było zapisu na sąd polubowny, zapis na sąd polubowny jest nieważny, bezskuteczny albo utracił moc według prawa dla niego właściwego,
- 2)nie była należycie zawiadomiona o wyznaczeniu arbitra, o postępowaniu przed sądem polubownym lub w inny sposób była pozbawiona możliwości obrony swoich praw przed sądem polubownym,
- 3)wyrok sądu polubownego dotyczy sporu nieobjętego zapisem na sąd polubowny lub wykracza poza zakres takiego zapisu, jeżeli jednak rozstrzygnięcie w sprawach objętych zapisem na sąd polubowny daje się oddzielić od rozstrzygnięcia w sprawach nieobjętych tym zapisem lub wykraczających poza jego zakres, odmowa uznania albo stwierdzenia wykonalności wyroku sądu polubownego może dotyczyć jedynie spraw nieobjętych zapisem lub wykraczających poza jego zakres,
- 4)skład sądu polubownego lub postępowanie przed tym sądem nie były zgodne z umową stron lub - w braku w tym przedmiocie umowy - nie były zgodne z prawem państwa, w którym przeprowadzono postępowanie przed sądem polubownym,
- 5)wyrok sądu polubownego nie stał się jeszcze dla stron wiążący lub został uchylony albo jego wykonanie zostało wstrzymane przez sąd państwa, w którym lub według prawa którego wyrok ten został wydany.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe okoliczności oraz treść żądania wniosku oraz dołączone przez wnioskodawcę dokumenty uwzględnił w całości wniosek.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał w toku niniejszego postępowania zaistnienie wszystkich przesłanek, określonych w powyższych przepisach, koniecznych do stwierdzenia wykonalności wyroku Międzynarodowego Komercyjnego Sądu Arbitrażowego przy Izbie (...) Ukrainy, który został wydany na podstawie zapisu na sąd polubowny, zamieszczony w punkcie 10.1 umowy spedycji 30/03-09 z dnia 30 marca 2009r.

W ocenie Sądu uczestnik natomiast nie wykazał zaistnienia żadnej z okoliczności, o których mowa w Artykule V ust. 1 Konwencji oraz art. 1215 § 2 pkt. 2 k.p.c. Zarzuty uczestnika w toku niniejszego postępowania sprowadzały się bowiem właściwie do dwóch kwestii pierwszej - braku poinformowania go o wyznaczonym arbitrze i drugiej - przyjęcia przez Sąd Arbitrażowy, iż uczestnik nie wykazał braku winy w niewykonaniu zobowiązania w wyniku niewzięcia pod uwagę przez Sąd Arbitrażowy przedłożonej przez uczestnika dokumentacji.

Należy w tym miejscu podnieść, że kwestia składu w/w sądu arbitrażowego oraz postępowania przed tym sądem, w świetle art. 1215 § 2 pkt 4 kpc podlegała ocenie na podstawie zapisów umowy, a w jej braku - według reguł prawa państwa, w którym przeprowadzono postępowanie. Z treści art. 10.1 umowy spedycji wynika, że postępowanie przed sądem arbitrażowym będzie się toczyć według ukraińskiego prawa materialnego, zaś postępowanie według regulaminu tegoż sądu. W tymże punkcie umowy spedycji sprecyzowano sposób powoływania arbitra. Z dokumentacji przesłanej przez Sąd Arbitrażowy wynika, iż uczestnik otrzymał pismem z dnia 11 lipca 2012r. korespondencję z Sądu Arbitrażowego, która zawierała: regulamin i listę arbitrów przy (...) SA przy (...) Ukrainy, z wezwaniem do podania imienia i nazwiska arbitra wybranego przez uczestnika po uprzednim uzgodnieniu przez strony (k- 257) , następnie pismem z dnia 22.08.2012r. otrzymał informację, iż żadna ze stron nie jest uprawniona do jednostronnego powołania arbitra , strony winny przedłożyć pisemny dowód uzgodnienia (k- 260) , przy piśmie z dnia 25 września 2012r. uczestnik otrzymał postanowienie P. I. Handlowo- (...) Ukrainy z dnia 25 września 2012r. w sprawie powołania arbitra jednoosobowego. (k-263). Korespondencję w tym zakresie otrzymał w dniu 27.09.2012r. (k- 282). W ocenie Sądu więc kwestia po pierwsze poinformowania uczestnika o tym, iż brak podstaw dla powołania proponowanego przez niego arbitra w osobie P. N. nie budzi wątpliwości wobec pisma Sadu Arbitrażowego z dnia 22.08.2012r. doręzonego 24.08.2012r., również z dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy wynika, iż przy korespondencji z dnia 25.09.2012r., zostało doręczone wezwanie na rozprawę oraz postanowienie Prezesa (...) Ukrainy z 25.09.2012r. w sprawie powołania arbitra jednoosobowego przesyłką nr (...) . Uczestnik w toku postępowania nie zgłaszał, by przedmiotową korespondencję otrzymał w stanie niekompletnych mimo , iż z pisma przewodniego z dnia 25.09.2012r. wynikało jakie dokumenty Sąd Arbitrażowy przesyła. Skoro więc w aktach sprawy znajduje się pismo z Sądu Arbitrażowego, iż przesyła uczestnikowi postanowienie o powołaniu arbitra z dnia 25.09.2012r. wraz z dowodem doręczenia przesyłki (...) z potwierdzeniem otrzymania niniejszej przesyłki w dniu 27.09.2012r. to twierdzenie uczestnika, iż niniejszego postanowienia nie dostał nie znajdują odzwierciedlenia w materiale dowodowym sprawy.

W odniesieniu do kolejnego zarzutu uczestnika tj. naruszenia klauzuli porządku publicznego poprzez przyjęcie przez Sąd Arbitrażowy, iż uczestnik nie wykazał braku winy w niewykonaniu zobowiązania w wyniku niewzięcia pod uwagę przez Sąd Arbitrażowy przedłożonej przez uczestnika dokumentacji - to analiza orzeczenia tegoż Sądu nie pozwala na podzielenie tego zarzutu .

Na wstępie należy podnieść, iż dokumentacja przedłożona w toku niniejszego postępowania na której to uczestnik opierał swe twierdzenia co do niewłaściwej interpretacji przez Sąd arbitrażowy pkt 7 umowy (odpowiedzialność stron) została również przedłożona w toku postępowania arbitrażowego i zanalizowana przez ten Sąd w kontekście zgłoszonych przez uczestnika zarzutów, zresztą analogicznych jak podniesione w toku niniejszego postępowania. Zarzuty te zostały przytoczone przez Sąd Arbitrażowy w pkt 4 (k-66), natomiast ich szeroka analiza znajduje się w pkt 8 (k- 70 -72). Sąd uznał, iż dokumentacja przedstawiona przez uczestnika nie stanowiła wystarczającego dowodu na przyjęcie braku winy, skoro nie wynikało z niej, że uczestnik (spedytor) dokonał działań mających na celu wszczęcie postępowania karnego , zaś przewoźnik zawiadomienie to uczynił po dziesięciu dniach od powzięcia wiadomości o zdarzeniu (w dniu 10.06.2011r). Ponadto uczestnik nie wykazał , że we właściwy sposób ubezpieczył towar - dołączone polisy dotyczą odpowiedzialności przewoźnika nie spedytora , nie wynikają z nich warunki wypłaty. Pozwany nie udowodnił też samego faktu kradzieży.

Istotnie w ocenie Sądu tut. - brak zawiadomienia uczestnika o dokonanej kradzieży, w aktach znajduje się jedynie zawiadomienie złożone na Policji przez przewoźnika i to dokonane po upływie 10 dni od daty dowiedzenia się o tym zdarzeniu , z przedłożonych polis również nie wynika zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela, a nawet fakt tej

odpowiedzialności za czynności uczestnika jako spedytora, analiza przedłożonej dokumentacji nie pozwala również na stwierdzenie, iż istotnie doszło do kradzieży (ew. rozboju) w tym zakresie przedłożono bowiem jedynie w/w przyjęcie ustnego zawiadomienia o przestępstwie a i dalsza korespondencja nie pozwala na potwierdzenie tej tezy, wynika z niej jedynie, iż postępowanie przekazano na Ukrainę, brak podstaw dla stwierdzenia czy i w jaki sposób postępowanie się zakończyło. Niewątpliwie z uzasadnienia Sądu Arbitrażowego wynika, iż Sąd ten przeanalizował treść wszystkich dokumentów składanych przez uczestnika w tym przedmiocie w pryzmacie prawa materialnego Ukrainy i zapisów umowy spedycji i umowy o dystrybucji z dnia 18.07.2008r, wskazując dlaczego nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Oceniając powyższe należy podnieść, iż Sąd odmawia uznania, albo stwierdzenia wykonalności na podstawie klauzuli porządku publicznego, a więc w przypadku gdy uznanie lub wykonanie wyroku sądu polubownego, albo ugody przed nim zawartej sprzeciwiałoby się podstawowym zasadom porządku prawnego RP. Funkcjonowanie klauzuli porządku publicznego można najkrócej określić jako konieczność dokonania przez sąd orzekający oceny przesłanek i skutków uznania, albo wykonania wyroku sądu polubownego lub ugody przed nim zawartej, z punktu najważniejszych zasad stanowiących fundament porządku prawnego RP (por Kwartalnik ADR, Nr 2(6) 2009, artykuł Andrzeja

W. Wiśniewskiego pt. Klauzula porządku publicznego jako podstawa uchylecia wyroku sądu arbitrażowego ze szczególnym uwzględnieniem stosunków krajowego obrotu gospodarczego str. 119 – 131).

Sąd Okręgowy analizując okoliczności niniejszej sprawy nie dopatrywał się, aby wyrok arbitrażowy naruszał, albo sprzeciwiał się porządkowi prawnemu Rzeczypospolitej.

W toku niniejszego postępowania uczestnik miał możliwość przedkładania dowodów, przedkładał je, zostały przez Sąd Arbitrażowy zanalizowane i ocenione.

Należy podkreślić, że co do zasady kontrola orzeczenia arbitrażowego może być przeprowadzona jedynie przez wniesienie skargi o jego uchylenie

w państwie wydania orzeczenia (lub innego środka równoważnego skardze o uchylenie przewidzianego w danym systemie prawnym). Sąd państwowy ogranicza kontrolę orzeczenia arbitrażowego do tego, co wynika tylko z treści akt sądu arbitrażowego oraz treści wyroku. Sąd w zasadzie nie bada rozstrzygnięcia sądu polubownego co do meritum, a szczególności czy wyrok ten znajduje podstawę faktyczną, a nawet prawną w obowiązujących przepisach prawa materialnego (por. Sąd arbitrażowy. T. Ereciński, K. Witz. Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis Warszawa 2008, s. 356, 372, wyrok SA w Katowicach z dnia 29.12.2009r., I ACa 1589/06). Klauzula porządku publicznego nie służy kontroli merytorycznej (zasadności) orzeczenia sądu polubownego. Zakaz kontroli merytorycznej takiego orzeczenia, związany jest z istotą stosowania klauzuli porządku publicznego. Przy jej stosowaniu nie chodzi bowiem o to by ocenianie orzeczenie było zgodne ze wszystkimi wchodzącymi w grę bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa, lecz o to, czy wywarło ono skutek sprzeczny z podstawowymi zasadami krajowego porządku prawnego

(wyrok SA w Łodzi z dnia 25.06.2013r. I ACa 83/13). W ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw dla stwierdzenia, iż Sąd Arbitrażowy dokonał oczywiście wybiórczej bądź nierzetelnej oceny dowodów. Dokonana ocena mieściła w ramach przysługującego Sądowi prawa do ich oceny, którą to ocenę szczegółowo uzasadnił. Już na marginesie można tylko stwierdzić, iż stosownie do treści 7.2 umowy strona uchodzi za niewinną jeżeli udowodni że podjęła wszelkie możliwe środki w celu należytego wykonania umowy co nie jest jednoznaczne z zawiadomieniem organów śledczych o dokonany przestępstwie, pozostaje bowiem kwestia podjęcia wszelkich możliwych środków w celu należytego wykonania umowy, dostosowanych zapewne do realiów kraju do którego wwozi się towar.

Reasumując, Sąd Okręgowy - na mocy powołanych wyżej przepisów –złożony wniosek uwzględnił, o czym orzeczono w pkt 1 postanowienia.

O kosztach postępowania orzeczono po myśli art. 108 § 1 k.p.c.

w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c. Na powyższe koszty składają się opłata od wniosku (300 zł), koszty zastępstwa procesowego za I instancję i postępowanie zażaleniowe, co do których rozstrzygnięcie zostało uzależnione od wyniku ostatecznego sprawy(360zł) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (17 zł). W pkt 3 Sąd ściągnął od uczestniczki kwotę 504,93 zł tytułem wynagrodzenia tłumaczeń w zakresie przyznanym, a nie pokrytym wpłaconą zaliczką.

ZARZĄDZENIE

1. (...):

- (...)

- (...),

2.(...)